

[Erhard Jakobsen]

og for nylig kunne man i radiatorådet, som heldigvis nu også har åbne forhandlinger, konstatere, at fremtrædende medlemmer af socialdemokratiet næsten ord til andet gentog, hvad Aktiv Lytterkomité's folk sagde allerede i 1972, nemlig at Danmarks Radio i urimelig grad favoriserer visse minoritetsgrupper. Jeg tror, det blev udtrykt på den måde, at enhver, der smider med brosten, kan være sikker på mediets bevågenhed, hvorimod de folk, der sidder med ansvaret for, hvad der skal laves herhjemme, har meget svært ved at komme til orde. Det lader altså til, at den kritik, som blev startet i sin tid af nogle ganske få, nu har vundet gehør i vide kredse, og derfor mener vi, det er belejligt at få en debat om, hvorvidt de bestemmelser, som vi i loven har fastsat for Danmarks Radio og pålagt radiatorådet at sørge for overholdes, nu også virker, som de skal. Det er derfor, vi har stillet spørgsmålet sådan, som det i dag lyder til kulturministeren: om kulturministeren mener, at radiolovgivning i tilstrækkelig grad sikrer alsidigheden i Danmarks Radios programmer.

Besvarelse

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Til det spørgsmål, som er stillet til dagens kulturpolitiske debat, om kulturministeren finder, at radiolovgivning i tilstrækkelig grad sikrer alsidigheden i Danmarks Radios programmer, vil jeg svare: fup eller fakta, svaret er ja.

Det er jo ikke første gang, CD bringer dette emne til debat her i salen. I marts og i november 1979 har CD fremsat forslag til ændring af radioloven og fået disse forslag behandlet her i folketinget, men ikke med det resultat, som CD ønskede. I begge disse forslag har CD ønsket radioloven ændret i retning af, at der i selve lovens tekst skulle foretages en påpegning af, hvad der ifølge CD er den rette lære med henblik på radiolovens pålæg til Danmarks Radio om at tilstræbe alsidighed i programudbudet.

I bemærkningerne til disse lovforslag har CD opregnet en række punkter, på hvilke de mener at alsidighedskravet har været tilside-sat – systematisk, mener CD, i hvert fald således at de rejste klager er blevet afvist af radiatorådet flertal, og fordi klagerne er ble-

vet afvist af radiatorådet flertal, har CD konkluderet, at radioloven ikke er tilstrækkelig klar og ikke er i stand til at sikre alsidigheden i Danmarks Radios programvirksomhed. Men heri har de nu ikke fået medhold af noget flertal her i folketinget.

Disse gentagne debatter afspejler fundamentalt forskellige holdninger med hensyn til Danmarks Radios virksomhed. CD viser en udpræget mistillid til medarbejdernes vilje og evne til at efterleve alsidighedskravet, men vi er mange andre, der mener, at medarbejderne under ansvar over for radiatorådet er fuldt ud i stand til at opfylde de krav, som radioloven pålægger dem. Derimod vil ingen af os benægte, at der i løbet af det meget store antal udsendelser, som finder sted over et år, begås fejl, og at disse fejl bør rettes.

Formålsparagraffen for Danmarks Radios virksomhed findes i radiolovens § 7, stk. 1, som lyder således:

»Danmarks Radio har til opgave at udsende radiofoni- og fjernsynsprogrammer, der omfatter nyhedsformidling, oplysning, underholdning og kunst, og som er bestemt til modtagelse af almenheden her i landet. Ved programlægningen skal der lægges afgørende vægt på hensynet til informations- og ytringsfriheden, og der skal i programudbudet tilstræbes den størst mulige alsidighed.«

Af bemærkningerne til denne bestemmelse fremgår det, at det alsidighedskrav, der stilles, ikke kan forlanges opfyldt for den enkelte udsendelse, men at kravet gælder det samlede udbud af udsendelser. Der står tillige, at man ved bestemmelsens affattelse har søgt at gøre det klart, at alle synspunkter og holdninger bør kunne komme til orde i Danmarks Radios udsendelser.

Formuleringen af radiolovens § 7, stk. 1, bygger på en meget lang praksis med hensyn til forståelsen af den alsidighedsforpligtelse, som radioen har haft siden den første radiolov af 1926, og radiatorådet har senest formuleret den i sine almindelige retningslinjer for programvirksomheden i Danmarks Radio fra 1977. Heri gentages disse forpligtelser, og det understreges, at man ved alsidighed både skal forstå en forpligtelse til at lade minoriteter komme til orde med synspunkter og holdninger og et krav om, at særinteresser ikke dyrkes ensidigt på bekostning af almenhedens synspunkter og holdninger. Jeg er gan-